

Missatge de Nadal de Sa Majestat el Rei

24 de desembre de 2022

Bona nit,

M'alegra molt poder estar a casa vostra i continuar complint esta tradició de transmetre-vos els meus millors desitjos, sobretot de pau, esta nit de Nadal; i també de compartir amb vosaltres algunes reflexions sobre els esdeveniments més rellevants de l'any que ara acaba.

El 2022 ha sigut —i encara és— complicat i difícil. I els últims anys tampoc han sigut gens fàcils. Quan creïem que havíem superat el pitjor de la pandèmia —sens dubte, la millor notícia—, el mes de febrer Rússia va envair Ucraïna i, des de llavors, hem sigut testimonis de deu mesos d'una guerra que ja ha causat un nivell de destrucció i ruïna difícils d'imaginar en la nostra realitat quotidiana. Hem viscut el patiment del poble ucraïnès i continuem sentint, amb una profunda tristesa, la pèrdua de milers de vides humanes.

Als ucraïnesos refugiats al nostre país i a tots els seus compatriotes els enviem, especialment hui, el nostre record i afecte.

Així doncs, estem davant d'una nova guerra a Europa, a les fronteres d'alguns dels nostres socis europeus i aliats i, per tant, a prop de nosaltres; i no només afecta Ucraïna, sinó que té una transcendència global.

Per això, la nostra seguretat també s'ha vist afectada. Espanya, a més de reforçar amb els nostres aliats la capacitat de defensa col·lectiva, s'ha unit a la immensa majoria de la comunitat internacional per a donar suport a Ucraïna; i també per a reafirmar el seu compromís que la sobirania, la integritat territorial i la independència dels estats són principis irrenunciabls d'un orde internacional basat en regles i que sempre ha de buscar la pau.

En eixe sentit, la cimera de l'OTAN que es va celebrar a Espanya, a Madrid, va servir per a reforçar la unitat de tots els membres de l'Aliança, i també de la Unió Europea.

Esta guerra, juntament amb els efectes de la pandèmia, està tenint, a més —com és evident—, un profund impacte sobre l'economia; ha provocat una crisi energètica amb conseqüències greus en la indústria, el comerç, el transport i, particularment, en les economies familiars.

La pujada dels preus, especialment dels aliments, provoca inseguretat a les cases. Haver de fer front a gestos quotidians, com encendre la calefacció o la llum o omplir el dipòsit de gasolina, acaba sent una font de preocupació i implica, en molts casos, sacrificis personals i familiars significatius. Perquè, en efecte, hi ha famílies que no poden afrontar esta situació d'una manera prolongada i necessiten el suport continu dels poders públics per a pal·liar-ne els efectes econòmics i socials.

Tot el nou escenari que vivim —la guerra, la situació econòmica i social, la inestabilitat i les tensions en les relacions internacionals— està causant en la nostra societat, lògicament, una gran preocupació i incertesa. No podem ignorar la serietat d'estos problemes, però tampoc no podem deixar de pensar que les coses poden canviar i millorar.

En primer lloc, i una vegada més, hem de tindre confiança en nosaltres mateixos, com a nació. La transformació i la modernització d'Espanya de les quatre últimes dècades, gràcies a l'èxit de la nostra transició a la democràcia i l'aprovació de la nostra Constitució, avalen eixa confiança. I també la justifica la superació d'altres crisis econòmiques, socials o institucionals que hem viscut; la més recent, la de la Covid. Som un país que, com ara, sempre ha sabut respondre —no sense dificultats i sacrificis— a totes les adversitats, que no han sigut poques, al llarg d'estos anys.

A més de creure en nosaltres mateixos, en la nostra capacitat, necessitem —sempre, però més encara en temps difícils— el màxim compromís de tots amb la nostra democràcia i amb Europa, amb la Unió Europea, que són les dos columnes vertebrals sobre les quals s'assenten el nostre present i el nostre futur.

- Les democràcies al món estan exposades a molts riscos que no són nous, però quan els patixen hui en dia, adquirixen una intensitat particular. I Espanya no n'és una excepció. Però hi ha tres riscos en què em vull detindre, perquè em pareixen molt importants: la divisió n'és un. El deteriorament de la convivència n'és un altre; i l'erosió de les institucions n'és el tercer.

Un país o una societat dividida o enfrontada no avança, no progressa ni resol bé els seus problemes, no genera confiança. La divisió fa més fràgils les democràcies; la unió, al contrari, les enfortix.

A Espanya ho sabem per experiència pròpia. La nostra Constitució, fruit del diàleg i l'enteniment, representa la unió assolida entre els espanyols, com a aposta de futur, de diversitat i de concòrdia, per a una democràcia jove. Hui, amb el pas de tots estos anys, els nostres valors constitucionals estan arrelats en la nostra societat i són per això la referència on els espanyols hem de continuar trobant la unió que ens assegura estabilitat, cohesió i progrés. I la unió que ens garantix una convivència que, com he destacat sovint, és el nostre patrimoni més important.

Una convivència que requerix en la nostra vida col·lectiva el reconeixement en plenitud de les nostres llibertats, juntament amb el respecte i la consideració a les persones, a les seues conviccions i a la seua dignitat. Que necessita guiar-se per la raó, que demana anteposar la voluntat d'integrar al desig d'excloure.

En esta tasca, necessitem enfortir les nostres institucions. Unes institucions sòlides que protegissen els ciutadans, que atenguen les seues preocupacions, garantisquen els seus drets i donen suport a les famílies i als jóvens en la superació de molts dels seus problemes quotidians. Institucions que responguen a l'interés general i exerciten les seues funcions amb col·laboració lleial, amb respecte a la Constitució i a les lleis, i que siguin un exemple d'integritat i rectitud. I este és un propòsit diari amb què les institucions hem d'estar sempre compromeses.

Crec que, en estos moments, tots hauríem de fer un exercici de responsabilitat i reflexionar de manera constructiva sobre les conseqüències que ignorar estos riscos pot tindre per a la nostra unió, per a la nostra convivència i les nostres institucions.

No podem donar per fet tot el que hem construït. Han passat ja quasi 45 anys des de l'aprovació de la Constitució i és clar que han canviat, i continuaran canviant, moltes coses. Però l'esperit que la va veure nàixer, els seus principis i els seus fonaments, que són obra de tots, no es poden debilitar ni han de caure en oblit. Són un valor únic en la nostra història constitucional i política que hem de protegir, perquè són el lloc on els espanyols ens reconeixem i on ens acceptem els uns als altres, malgrat les nostres diferències; el lloc on hem conviscut i on convivim en llibertat.

- Europa és el segon compromís al qual em referia abans. Europa va representar i representa per a Espanya també la llibertat. Va contribuir a consolidar la nostra democràcia, a potenciar el nostre creixement econòmic i el nostre desenrotllament social.

Hui, compartim molts dels seus problemes i contribuïm a les seues decisions amb la nostra pròpia personalitat i els nostres interessos. Els desafiaments comuns a què ens enfrontem, des dels sanitaris fins als financers o els relacionats amb el nostre model energètic o mediambiental, reben solucions integrades en el marc comú de la Unió Europea. Per això, el que es decidix cada dia a la Unió afecta —i molt— la vida quotidiana de tots els espanyols. Eixa és la realitat.

Som Europa, però també necessitem Europa, que és el nostre gran marc de referència polític, econòmic i social i que, per això, ens ofereix certesa i seguretat. Estic segur que el compromís d'Espanya quedarà reforçat amb la presidència rotatòria de la Unió que assumirà l'any que ve.

Deia al començament que vivim temps, sens dubte, d'incertesa. Però si l'èxit d'una nació depén del caràcter dels seus ciutadans i de la personalitat i l'esperit que mou la seua societat, hem de tindre raons per mirar cap al futur amb esperança.

Som una de les grans nacions del món, amb molts segles d'història, i els espanyols hem de continuar decidint tots junts el nostre destí, el nostre futur. Cuidant la nostra democràcia, protegint la convivència, enfortint les nostres institucions.

Hem de continuar compartint objectius amb un esperit permanent de renovació i adaptació als temps. Amb confiança en el nostre país, en una Espanya que conec bé, valenta i oberta al món: l'Espanya que busca la serenitat, la pau, la tranquil·litat; l'Espanya responsable, creativa, vital i solidària. Eixa Espanya és la que veig, la que escolte, la que sent en molts de vosaltres, i la que, una vegada més, tirarà endavant. A les mans de tots nosaltres està.

I ja, finalment, en esta nit tan especial, vos agrairé molt la vostra atenció, i al costat de la reina i les nostres filles, la princesa Leonor i la infanta Sofía, vos desitge que passeu molt bon Nadal i feliç any nou.

Eguberri On, Feliz Navidad, Boas Festas.